

Føroyingar til Ceylon

SUM EITT LIÐ Í NORÐURLANDSKUN; HJÁLPIAKBEIÐI TIL TIL-
AFTURSKOMIN LOND, ER BOÐIÐ TRIMUM FØROYINGUM,
EINUM BÁTABYGGJARA, EINUM NAVIGATORI OG EIN-
LÆRARA (INNU) AT TAKA LUT Í HESUM ARBEIÐI Á CEY-
LON

Landsstýrið hevur frá danska
uttanríkisráðnum fingið at vita,
at eisini føroyingar kunnu taka
lut í arbeiðinum til frama fyri
tilafturskomnu londini.

Talan er um triggjar føroy-
ingar, sum skulu lera íbúgv-
ar á Ceylon at byggja hóskaði
bátar til útróðurs og at leggja
teimum lag á at veida fisk.

Teir rógva út frá opnari
strond og nýta sera tungar og

óhandilgar bátar. Nú er ætla-
nin at ein føroyingur skal lera
teir at byggja vanligar føroysk-
ar bátar, sum eru munandi læt-
tari at handfara hvørja ferð.
Hesir bátar skulu byggjast til
vanligar páhangsmotorar.

Veðurlagið er sera gott og
bátarnir royna út á 8 fjórðingar
úr landi, nógvur fiskur er at fáa

Ein treytin hjá teimum, ið
fara skulu, er at tey duga nakað

av enskum. Lønin er góð og
verður goldin av dansku uttan-
landahjálpini.

Sýning í samband við veraldar- teaturdagin

Í samband við 7. veraldarteatur-
dagin, hevur Sjótleikarlagið
sýning í morgin kl. 18, har eis-
ini boðskapurin verður lisin.
Tað er Miquel Angel Asturias,
sum fekk nobelheiðurslønina í
bókmentum í 1967, sum í ár
hevur skrivað hann.

Limaskapurin í EFTA

Í GJAR VARÐ UPFSKOTIÐ FRÁ TJÓÐVELDISFLOKKINUM UM
AT SIGA UPP LIMASKAPIN Í EFTA TIL VIÐGERÐAR Á TINGI.
UPPSKOTIÐ FALL, BERT TJÓÐVELDISFLOKKURIN ATKVØD-
DI FYRI TI

Sum framsøgumaður fyri Javn-
aðarflekkini í málinum, segði
Palli Thomassen, lögtingsmaður
m. a.:

Hin 24. februar 1967, tað vil
siga fyri 2 árum síðani, var á
Føroya lögtingi við 15 atkvøð-
um viðtikið, at Føroyar skuldu
fara upp í EFTA-samgonguna,

og nú so stutta tíð aftaná, vilja
menn taka okkum úr aftur
EFTA.

Tað hevur verið ført fram, at
hesin limaskapur vil m. a. føra
við sær, at okkum verður nokt-
að at flyta sjómarki út, og enn
minni verður loytt okkum at
fríða allan landgrunnin.

Hetta kann ikki vera heilt
rætt. Tí vit hava hoyrt, at Ís-
land samstundis sum teir leggja
brotakost eftir at koma upp í
EFTA, hava viðtikið á Altingi,
at arbeiða fyri at fríða allan
landgrunnin um Ísland.

Vit finga jú tann forfeil av
limaskapinum í EFTA, at vit
sluppu undan 10 pst. tollinum
á flaki og fiskamjøli.

Siðsta ár setti tíð Óngland
tollin á aftur, fyrri at bjarga sær
sjálvum ókonomiskt segðist.
Hetta mótmæltu Norðanland
við tað, at hetta var í stríð við
sáttmálan landanna millum,
men einki batti.

Aftur nú fyrri stuttum var
málið fyrri á fundi í Geneve,
men uttan nakað urslit. Men í
mei kemur tað aftur til við-
gerðar, og vóna menn, at tað
tá fer at spyrjast nakað gott
burtur úr tollspurninginum.

Eg haldi tað vera ov tíðliga
at taka seg burtur úr EFTA, og
vil tí mæla tingmonnum til, at
lata limaskapin standa við, enn
eina tíð, ið hvussu er.

Ein dýrgripur í føroyska bókaheimi- num endurprentaður

Á 150 ára føðingardegi V. U. Hammersheimbs á
Mariumessu 25. mars kemur FÆRØSK ANTHOLOGI
aftur av nýggjum

Mariumessudag kemur út
megnarverkið FÆRØSK AN-
THOLOGI, ið V. U. Hammers-
haimb gav út í 1891. Tað er
Emil Juul Thomsen ið letur
hana uppافتurprenta, tað verður
við offset-endurprenti, á sa-
ma hátt sum Varðin, ið vónan-
di kemur í hvørt hús í Føroy-
um, nú hann verður endur-
prentaður.

Tí verri hevur Færøsk Antho-
logi ikki fingist til keyps, nú í
skjótt fleiri ár, og stórus saknur
hevur verið, einahelst hjá skul-

um og líknandi stovnum, ið
hug hava at gera næmingar sín-
ar kunnugar við hetta frálíka
verkið, ið er eitt savn av nær-
um øllum arbeiði Hammers-
haimb.

Øll kenna vit Hammers-
haimb, sum fadír at skrivtáli
okkara, sum slóðbrótara fyri
føroyskari mentan og víður-
kenning av skaldskapi og máli
okkara uttanlanda. Henda antho-
logi, ið hann greiddi úr
hondum í 1891, sýnir eisini
hansara djúpa alsk til Føroyar
og alt tað ið føroyskt er.

Aftan fyrri verkið liggur eitt
langt lívsarbeiði, frá tí at hann
sum ungur studentur fór undir
at savna saman kvæði og sagn-
ir og skriva tað á sínum egna
skrivtáli, til hann sum gamal
situr niðri á Lyderslev presta-
gardi og savnar alt saman í
»FÆRØSK ANTHOLOGI«.

Sjálvt um Hammershaimb
kanska ikki stendur mót við
størsta sagnsavnara okkara —
dr. Jakob Jakobsen — í nøgd,
so eru tær uppi í tí besta, sum
føroyskar prosamentir eiga.

V. U. Hammershaimb byr-
aði longu í 1845 at savna sam-
an sagnir, og skrivaði hann tær
allar á føroyskum máli. Megin-

parturin av uppskriftum hans-
ara vórðu prentaðar í Antikva-
risk Tidsskrift (1849—51) og so
uppافتurprentaðar í FÆRØSK
ANTHOLOGI. Nógvar av teim
um eru millum bestu fólkaeignir
okkara, hvørt mansbarn í Fø-
royum kennir ta hugtakandi
søgnina um Kópakonuna, um
mannin, sum tekur hüdina frá
opnuni, giftist við henni tá hon
(Framhald á 8. síðu)

GUÐSTÆNASTA

Biskupur verður í Kaldbaks
kirkju í morgin.

Niels Pauli Danielsen, prest-
ur, verður í Svinoyar kirkju í
morgin kl. 17. Talvan gongur
fyri tey neyðstøddu í Biafra.

Jóhan Weihe, prestur, verður
í Havnar kirkju. Konfirmation.

Vigt fyrri 30 árum síðani

Kirkjukórið »Ljómur« í Vági

19. februar 1939 varð kirkjan í
Vági vígd. Tí hesa vígsu hevði
organisturin Ella Nolsøe fingið
nøkur ung fólk at syngja kór-
svarini fleiðroddað.

Teirra millum var Edith Dahl.
Hon sló seg ikki til tols við hes-
um, men nú vildi hon rættliga
fáa liv í kirkjusangin. Saman
við øðrum fekk hon so stovnað
kirkjukórið »Ljómur«. Hetta kór-
ið hevur verið til stóra gleði
fyri kirkjufólkið í Vági. Ikki
bert høgtiðir, men hvørja
sunn- og yrkidagsgudstænastu
hevur kórið trúfast og væl veitt
kirkjufólkinum hugna og hátíð
við sangi sínum. Við teimum
frálíku konsertunum í samband
við offurgudstænastuna á hvørj-
um heysti hevur kórið stýðið
kirkjuna peningaliga. Tað, sum

kanska hevur gjørt, at lutak-
arnir hava verið so trúgvir,
er, at tey hava havt so avbera
góðan vilja, og ikki minst, at
hon, sum ikki longur er teirra
millum, Edith Dahl, hevði so
avbera góð evni at fáa tey at
móta til sangvenjingarnar, sum
oftast vórðu hildnar í hennara
og Jákupsa hugnaliga heimi; ja,
hon ofraði nógvu tíð uppá sitt
kór, og tí vóru øll eisini so góð
við hana, at tað skuldi vilja illa
til, fóru tey ikki til venjingar.

Eitt aftrat, og tað var, at tey
ferðadust so nógv úti í okkara
avbera vøkru náttúru, fyrst og
fremst hjá Suðuroy, t. d. Á
Lopranseiði, Borgaraknappi,
Kambinum í Porkeri, Fámara
mangar aðrar staðir. Ferðast
varð eisini dúgliga um í oyggju-

num, har tey gleddu onnur við
teirra frálíka góðu sangum.
Ein sang, sungur tey serliga
nógvi: »Nógvi fagrari fríðari
songurin ljóður...«.

Tað var sum hesin sangurin
fekk dupult vírið, tá tey lögdu
sína sál í hann, antin tað var í
bili ella báti. Er tað nakað, sum
bindur saman, so eru tað slíkar
ferðir.

Tá 15 ár vóru liðin, gjordi
kórið eina ferð, sum varð ein
minnisvarði í søgu teirra, ja,
hjá okkum øllum.

Í mei 1954 varð farið úr Fø-
royum til Noregs, og var »Ljómur-
« fyrsta føroyska kór, sum
fór uttanlandaferð

Henda ferð, ið vardi góðar 3
vikur, var eitt stórt upplívlis,
sum ongantíð verður gloymt.

Alfred Dahl, Baggin, var farða-
leiðari. Ikki hevði hann droymt
um, at so nógv fólk kom at
vitja konsertirnar; hetta var jú
um hásumarið, og veðrið var
av tí allarfagra.

Í Kristiansand var dómkirk-
jan næstan full. Har var tað at
Niels Nolsøe, sum bert var 16
ára gamal, spældi uppá tað
stóra orglið. Tað varð eisini
skrivað nógv um tað. Fleiri
hjún vóru við í ferðini, m. a.
Marna og Otto Nolsøe, sum
vóru foreldur at Nielsi.

Alfred Dahl var solistur við
fleiri konsertir.

Eitt av dagbløðunum skrivaði
m. a.:

»Det var ikke bare selve san-
gen, som lå på et kultivert og
høyt nivå. Det var også et

Edith og Jákup

vakkert syn á se korets med-
lemmer i sine fargerike natio-
naldrakter. Også et annet

(Framhald á 2. síðu)